

ΜΙΑ ΠΡΩΤΟΤΥΠΗ ΕΡΕΥΝΑ ΤΩΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΩΝ ΜΑΣ

ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΕ Ο ΙΔΑΝΙΚΟΣ ΣΥΖΥΓΟΣ;...

(Τι άπαντοῦν αἱ δεσποινίδες)

Ο'.

Ἡ δις «ΛΗΘΗ» (Μυτιλήνη) μᾶς γράφει:

«Θά ἐπιθυμοῦσα πάνω σ' αὐτὴ τὴ συζητήσιμη ἐρώτησί σας νὰ πῶ πολὺ... ἀτέλειωτα! Παρικολοῦθησα τώρα τελευταία καὶ τὰ δυὸ σας περιοδικὰ, ποὺ θέτουν τὸ δῆλημα στὸ μυαλό καὶ τῶν δυὸ φύλων. Τὸν ἄνδρα ποὺ φαντάζομαι εἶνε ζήτημα ἂν θὰ τὸν εὐρῶ... Ὅπως καὶ ὄλες ἢ πραγματικὲς γυναῖκες ἀμφισβᾶλλον ἂν θᾶνδρες γιὰ τὴν ἰδανικὴ τους σύζυγο. Τὸ ἴδιο ὅμως λένε καὶ οἱ ἄνδρες γιὰ τὴν ἰδανικὴ τους σύζυγο. Παρακολουθῶ τὶς ἀπαντήσεις τους καὶ ἀπογοητεύομαι περισσότερο. Γιατί, ἂν κανεὶς ἐξετάσῃ τὶς σκέψεις τῶν νέων βαθείᾳ, θὰ βρῆ ὅτι τὶς διέπει ἕνας ἀνόητος ἐγωϊσμός. Δὲν βρίσκουν, λένε, κορίτσια ἠθικὰ, κορίτσια ἀξία γιὰ συζύγους ἢ μητέρας, χωρὶς νὰ ρωτοῦν τὸν ἑαυτὸ τους ἂν μποροῦν νὰ ἀνταποκριθοῦν καὶ αὐτοὶ σὲ μιὰ τέτοια τέλεια γυναῖκα! Καταδικάζουν τὰ ἀνήθικα τρόπον τινὰ κοριτοσόπουλα, βγάζοντας τὸ ἴδιο συμπέρασμα γιὰ ὄλες τὶς γυναῖκες, χωρὶς νὰ σκέφτῳνται ὅτι ἂν ὑπάρχουν κορίτσια χωρὶς ἠθικὴν φταῖνε αὐτοὶ οἱ ἴδιοι. Διαβάζοντας λοιπὸν κάθε φορά τὶς ἀπαντήσεις των, βλέπω ὅτι ὄλοι οἱ ἄνδρες εἶνε ἴδια ἐγωῖστα καὶ προικοθήρες, ὅσο καὶ ἂν ζητοῦν νὰ ἀποδείξουν τὸ ἀντίθετο. Ζητοῦν ἀπὸ τὸ κορίτσι νᾶνε τέλειο, ἀγνό, ἐνῶ πρέπει νὰ εἶνε καὶ αὐτοὶ τέτοιοι. Δὲν θέλω νὰ ὑποθέσετε ὅτι κι' ἐγὼ εἶμαι μιὰ ἀπὸ τὶς παραστρατημένες καὶ γι' αὐτὸ ζητῶ νὰ τὶς ἐξυψώσω. Ἀντιθέτως! Ἄλλὰ θέλω νὰ δώσω μιὰ εἰκόνα τῶν σημερινῶν ἀνδρῶν. Γιατί καθόλου δὲν θὰ ἐπιθυμοῦσα ὁ μέλλον «ἰδανικός» (τί εἰρωνεία!) σύζυγός μου νᾶνε τοιοῦτος. Θὰ τὸν ἤθελα ἄνδρα, πρὸ παντὸς νὰ ἀντιλαμβάνεται τὴν ἀξία τῆς συζύγου του, νὰ μ' ἀγαπᾶ ὅπως ἄλλωστε καὶ ἐγὼ, νὰ μὴν ἔχη κακὲς ἐξεις, ποὺ ὀδηγοῦν στὴν καταστροφή, μ' ἀνάλογη θέσι, χωρὶς ἀνόητους ἐγωῖστμούς καὶ μὲ τὰ δικαιώματα ὄχι πέραν τοῦ δέοντος. Ὁ καθεὶς μας μὲ τὰ δικαιώματα καὶ τὰ καθήκοντά του. Ἀλλοίμονο! Ἄν εἶνε ἀπατηλὸν ὄνειρο αὐτό, νοιώθω τὴν ἀνάγκη... τῆς μέλλουσας μόνωσης!»

Ἡ δις «ΑΘΩΑ ΠΕΡΙΣΤΕΡΑ» (Ἀλεξάνδρεια) γράφει:

«Ἀπεφάσισα κι' ἐγὼ ἢ μικρὴ σου ἀναγνώστρια, παρ' ὅλα τὰ 18 μου ἔτη, νὰ σοῖ γράψω γιὰ τὸν ἰδανικὸ σύζυγο. Δὲν τὸν ἐφαντάσθην λοιπὸν ποτὲ τόσο ἰδανικὸ σύζυγο. Θὰ μοῦ πῆτε, διατί αὐτὴ ἢ σκουριασμένη ἰδέα σας, δεσποινίς; Ἴδου ὁ λόγος, ἀγαπητὸ «Μπουκέτο»: Διότι δὲν γνωρίζω ἕαν εἶνε τῆς τύχης μου ὁ γάμος καὶ δὲν θέλω νὰ ζῶ μὲ ἐλπίδες καὶ φαντασίες. Δι' αὐτὸ εἶμαι ἀδιάφορη περὶ αὐτοῦ τοῦ ζητήματος.»

Ἡ δις «ΜΙΜΟΖΑ» (Δράμα) γράφει:

«Δὲν θὰ δυσκολευθῶ πολὺ νὰ σοῖ ἀπαντήσω καὶ ἐγὼ περὶ τοῦ τίς ἐστὶν ὁ «ἰδανικός σύζυγος». Ὡς τοιοῦτον λοιπὸν θεωρῶ ἐκεῖνον μόνον, ὁ ὁποῖος θὰ ἔχη τελείαν συνείδησιν τοῦ καθήκοντός του, τελείαν, τέλος πάντων, συνείδησιν τῆς ἀποστολῆς του ὡς συζύγου.»

Ἡ δις ΝΙΤΣΑ Χ. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΥ ἀπαντᾷ:

«Ἴδανικά δὲν ὑπάρχουν στὴν πραγματικότητα παρὰ μόνον στὴ φαντασία.»

Ἡ δις «ΜΙΚΡΟΥΛΑ» (Λευκάς) ἀπαντᾷ:

«Ἴδανικός σύζυγος γιὰ μένα θὰ εἶνε ἐκεῖνος ποὺ μὲ τὴν ἀγάπη του θὰ μὲ κἀνὴ νὰ ξεχάσω τὴν τόσο πονεμένη, κάτω ἀπὸ μιὰ σκληρὴ μητριὰ, κοριτσιστικὴ ζωὴ μου. Ἔτσι καὶ ὁ γάμος μας θὰ εἶνε εὐτυχισμένος.»

***

Ἡ δις Μ. Γ. (Ρόδος) ἀπαντᾷ:

«Ἡ μυρωδιὲς ποὺ σκορποῦν ἢ ὠμορφες σελίδες σου, γεμάτες ἀπὸ τὰ πιὸ ἐκλεκτὰ λουλούδια, δὲν μποροῦσαν νὰ μὴν ἔλθουν καὶ στὴν ὠραία μας Ρόδο. Καὶ κατὰ συνέπεια, κι' ἐγὼ ποὺ τυγχάνω μιὰ ἀπὸ τὶς πολλὲς σου ἀναγνώστριες, δὲν μπόρεσα νὰ μείνω ἀσυγκίνητη πρὸς τὸν τόσο ἐνδιαφέροντα διχωνισμό σου γιὰ τὸν ἰδανικὸ σύζυγο. Καὶ σὰς ἀπαντῶ: Γιὰ μένα ὁ ἰδανικός σύζυγος θὰ εἶνε ἐκεῖνος ποὺ θὰ μ' ἀγαπήσῃ μὲ ὄλη τὴν ψυχὴ του δηλαδὴ μὲ μιὰ πραγματικὴ ἀγάπη καὶ ὄχι συμφεροντολογικὴ. Διότι ὅπως καὶ σὺ γνωρίζεις, ἀγαπημένο μου «Μπουκέτο», σήμερον οἱ περισσότεροι γάμοι γίνονται ἀπὸ συμφέρον.

Ἐκτὸς δὲ ἀπὸ τὴν πραγματικὴ ἀγάπη ποὺ θὰ ἔχη γιὰ μένα, ὅπως καὶ ἐγὼ θὰ τὸν ἀγαπῶ καὶ θὰ τὸν λατρεύω, νὰ ἔχη καὶ τὴν πρέπουσα ἐκτίμησι εἰς τὸ ἄτομό μου καὶ νὰ μὲ θεωρῆ ὄχι κατωτέρα του, ἀλλ' ἴση πρὸς ἐκεῖνον. Δηλαδή, μὲ λίγα λόγια, ἰδανικός καὶ ὄχι... δανεικός!»

Ἡ δις ΑΓΓΕΛΙΚΗ Β. (Βοῦλα) μᾶς γράφει:

«Ἴδανικός σύζυγος γιὰ μένα θὰ εἶνε ἐκεῖνος ποὺ θὰ μ' ἀγαπήσῃ ψυχικῶς καὶ ὄχι σωματικῶς καὶ ὅστις θὰ τηρήσῃ ἀπέναντί μου μέχρι τέλους τῆς ζωῆς μας τὴν αὐτὴ στάσι καὶ εἰς τὰ προτερήματά του καὶ εἰς τὰ ἐλλειψώματά μου, καθὼς κι' ἐγὼ θὰ ἀνταποκριθῶ σ' αὐτὸν ὁμοίως. Ἡ ὠμορφιά δὲν μὲ ἐνδιαφέρει καὶ πολὺ ἀλλ' ὄχι βέβαια νὰ εἶνε καὶ σὰν τὸν Ἄρτεμη τῆς Φλώρας Μπριλλάντη. Ὅσο γιὰ τὴν εὐτυχία τοῦ γάμου, κατὰ τὴν ἀντίληψί μου, αὐτὸ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὰ οικονομικὰ τοῦ ἀνδρός καὶ ἀπὸ τὴν καλὴ ἢ κακὴ διαχείρισι τῆς γυναικός, διότι ὅταν μιὰ σύζυγος εἶνε σπάταλη, ποτὲ δὲν θὰ μπόρῃ νὰ εὐτυχήσῃ τὸ σπίτι της καὶ τὰ παιδιὰ της.»

Ἡ δις ΜΑΡΙΤΣΑ Α. (Πόρτ Σάϊδ) μᾶς γράφει:

«Μὲ τὸν σύντροφον τῆς ζωῆς μου θέλω νὰ ἀγαπηθῶμε ἀληθινὰ. Μὲ ἕναν τέτοιο ἄνδρα θὰ βρῶ τὴν εὐτυχία στὸν γάμο. Ἀλλὰ πρέπει νὰ ὑπάρχη καὶ οικονομικὴ βᾶσις, διότι χωρὶς τὸ χρῆμα τί θὰ γίνῃ ἀργότερα; Ἔτσι πάντως θὰ ζήσουμε μιὰ ἡσυχὴ οικογενειακὴ ζωὴ, γεμάτη ἀγάπη καὶ εὐτυχία.»

***

Ἡ «ΓΑΛΑΝΗ ΘΑΛΑΣΣΟΠΟΥΛΑ» ἀπαντᾷ:

«Τὸν σύζυγό μου τὸν θέλω πλήρη ὑγείας καὶ μὲ χριστιανικὴ ἀνατροφή. Τὸν δὲ γάμο ἐξ ἐκτιμήσεως, γιατί μὲ μιὰ ἀμοιβαία ἐκτίμησι θὰ πλημμυρίζῃ τὸ σπιτάκι μας ἀπὸ ἀρμονία καὶ ἀγάπη.»